

KOMUNIKAT PRASOWY nr 58/26

Luksemburg, 16 kwietnia 2026 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-131/25 | Dris

Rzecznik generalny Jean Richard de la Tour: studenci niebędący rezydentami, którzy ukończyli zasadniczą część kształcenia na poziomie szkoły średniej i uzyskali świadectwo w Belgii, w zakresie dostępu do studiów medycznych powinni być traktowani na równi z rezydentami

Axel Dris, student posiadający obywatelstwo luksemburskie i zamieszkały w Luksemburgu, ukończył szkołę średnią w Arlon, belgijskim mieście przygranicznym. W 2022 r. zdał egzamin wstępny uprawniający do podjęcia studiów medycznych w Belgii. Zastosowano wobec niego jednak system limitów dla studentów niebędących rezydentami i, biorąc pod uwagę jego średnią ocen, nie uzyskał on zaświadczenia o zdaniu egzaminu uprawniającego do podjęcia studiów na wydziale medycyny we Wspólnocie Francuskiej. A. Dris wniósł odwołanie od tej decyzji.

W związku z tym sporem belgijska rada stanu zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o zgodność z prawem Unii przepisów krajowych, które wprowadzają, w zakresie dostępu do studiów medycznych, limit przydziału miejsc dla studentów niebędących rezydentami.

W swojej opinii rzecznik generalny Jean Richard de la Tour uznał, że **uregulowania krajowe, które nie zrównują z rezydentami Belgii studentów, którzy odbyli całość lub znaczną część swojego kształcenia na poziomie szkoły średniej w Belgii, mając jednocześnie miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, są sprzeczne z prawem Unii. Takie uregulowania nie mogą, w celu ograniczenia liczby studentów niebędących rezydentami, ograniczać podjęcia przez nich po raz pierwszy studiów medycznych** w instytucjach szkolnictwa wyższego.

Zdaniem rzecznika generalnego uregulowania te prowadzą do nierównego traktowania studentów będących rezydentami i studentów niebędących rezydentami i w związku z tym stanowi ograniczenie prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich. Ograniczenie takie może zaś zostać dopuszczone tylko wtedy, gdy służy realizacji słusznego celu, takiemu jak ochrona zdrowia publicznego, oraz jest zgodne z zasadą proporcjonalności.

W pierwszej kolejności wyjaśnił, że to do sądu krajowego należy sprawdzenie, czy istnieje rzeczywiste zagrożenie dla ochrony zdrowia publicznego, które mogłoby uzasadniać ograniczenie dostępu do studiów medycznych. W tym celu właściwe organy muszą opierać się na obiektywnej analizie opartej na danych liczbowych, uwzględniającej w szczególności oddziaływanie studentów niebędących rezydentami, przepływy mobilności absolwentów, jak również możliwe osiedlanie się specjalistów wykształconych za granicą.

W drugiej kolejności sąd krajowy powinien ocenić, czy sporne przepisy są odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia celu ochrony zdrowia publicznego. Istnienie kryterium miejsca zamieszkania można rozumieć jako mające na celu ograniczenie dostępu do studiów medycznych i uniknięcie „turystyki” uniwersyteckiej w celu studiowania w państwie członkowskim, w którym dostęp do tych studiów jest mniej restrykcyjny niż w innych państwach członkowskich. Niemniej przypadek A. Drisa wskazuje, że to jedyne kryterium jest samo w sobie nieodpowiednie w niektórych sytuacjach. Student ten, który ukończył całe swoje kształcenie na poziomie szkoły średniej w Belgii, spędził większość czasu w tym państwie, co przyczyniło się do nawiązania przez niego relacji przyjacielskich i zaangażowania się w zajęcia pozaszkolne. W związku z tym można by uznać, że posiada on związek z Belgią w sposób równoważny do związku rezydenta z tym państwem w rozumieniu uregulowań krajowych.

W trzeciej kolejności rzecznik generalny podniósł, że do sądu krajowego należy zbadać, czy uregulowania krajowe nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu. W tym względzie istnienie rzeczywistego związku z danym państwem członkowskim można ustalić na podstawie innych elementów niż wyłącznie miejsce zamieszkania, co oznacza, że można by rozważyć zastosowanie mniej restrykcyjnych środków.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu jej przedstawienia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostaliśmy w kontakcie!

